

Europa quatuor terræ partium quamuis minima, reliquis tamen cū hominum frequentia, tum etiam fertilitate, si non superior, certè æqualis, cumque optimis comparanda, utpote populosissima & cultissima. Siue etiam terræ excellentiam metiri placeat, vel ex sua, ad animalium & in primis hominis vitam sustentandam ac fouendam commoditate, certè modis omnibus principatum tenere videbitur Europa, quippe cum felix prouentu rerum omnium, cum ad vitam sustentandam, tum tutandam contra morbos, herbas ferens medicas omnis generis, fructuum variorum suauissimorumque gaudens abundantia, vini frumenti que copia, cū & ea quæ delicatiorum quoque iuuant vitam, abundè suppeditat, ut nil eorum quod desiderari possit humanis visibus, ab alijs petendum sit: nisi quis gemmarum aut aromatum nil in ea nasci obijciat, neque tamen is negabit compensari rerum earum penuriam, aliarum cū non minus utilium, tum quibus harum vice rectè uti liceat, copia & abundantia. Aère cæloque ut plurimum fruitur temperatissimo ac clementissimo. Verùm sit certè magis felix, vel India, vel Africa, prouentu rerum ad delicatiorum vitam desideratarum (quod vix persuasum habeo) non tamen ideo terræ Istæ videbuntur huic præferendæ, eò quòd non metienda videtur terrarum excellentia, utensilium in eis copia, sed ventium (propter quos illa creata sunt) frequentia. Est Asia magna, vastaque, habitatores pauci. Africa quamuis paulò minor, Europam tamen in triplo excedit, habitatorum verò huius illa vix habet partem mediam; ita ut verius à terra habeatur. Atque hoc ipsum harum inopiæ argumentum magnum (hoc maxime tempore) quo nullum, vel minima fertilitate præditum, solum incultum maneat: quod Riphæi Alpesque montes perpetuis niuibus albicantes, verumtamen habitati, abundè satis testatum faciunt. Asiæ verò Africæque magnæ & vastæ solitudines, animantium vitæ nulla in parte feruientes, ex Solis ardoribus arenis tectæ, squalescentes agri, sordidique, ut visentibus etiã horrorem incutiant: At hæc Europa, parua quidem, cultissima tamè & populosissima, qua in parte sola etiam totam seu Asiam, seu Africam excedit, nitens, totaque habitata, præterquam in exigua parte, quæ ob frigoris iniuriam vix aut ægrè habitari potest, populos gignens, pugnaces, fortesque agrorum & urbium cultores: legibus benè constitutas Respublicas tenens. fructuum optimorum feracissima, matalla etiam seu mineralia omnia habens, pecudum mitium ditissima, cum & ferarum non minus utilium aliat copiam, nociuarumque raritatem iactet. Incolæ ingenio semper acri, animoque forti sunt & fuerunt, ut sæpius his animi & corporis dotibus totum imperio suo Mundum subdiderint: & fatale ipsis esse videatur, reliquis terræ partibus imperare: ut ex fortissimè Alexandri Magni rebus gestis apparet, imprimis tamen Romanorū. Atque hodierno etiam tempore videmus, longissimè remotas terras à plerisque nostratibus Regibus & Principibus teneri gubernari. Hanc autem Europam hodie vulgò Imperium Romanum. frequentius autem (quod etiam latius patet) Christianismum vel Christianatum, siue Orbem Christianum vocitare solemus: quamuis (proh dolor) plurimis in locis, Turcarum crudeli vastatione, penitus extirpata sit fides Christiana. Terminos autem huius Europæ, eiusque amplitudinem, quot, quæ & quanta Regna, ducatus, Comitatus, &c. Complectatur superfluum hinc enarrare ducimus: illa enim typus adiectus ob oculos nobis ponet. hæc autem ex sequentibus tabulis, quæ singulæ membra sunt huius Europæ, apparebunt. Europa tamen vnde hoc nomen acceperit, quisue eius autor extiterit, à nullo mortalium compertum est: nisi quod dicimus ab Eu-

ropa Agenoris Phœnicum Regis filia nomen accepisse Regionem, nec antè, sicut cæteras nomen habuisse. occasio autem nominis hæc erat: Cùm Mercurius iussu patris in Phœniciam transgressus esset, vt armenta illius regionis ad littus compelleret, Iupiter in Taurum conuersus est: qui cùm se iuuenis Agenoris Regis immiscuisset, in amorem sui spaciante in arena virgines consistere coëgit, ac paulatim ad singulas alludens, nouissimè Europam Agenoris filiam, cuius amore perculsus auerterat figuram, insidentem sibi tergo per mare in Insulam Cretam detulit, ibique concubitu eius fructus est. de quo prolixius Naso ad finem libr. 2. Metamorphoseos. In quinto autem Fastorum hac de re sic loquitur:

*Idibus ora prior stellantia tollere Taurum
Indicat: huic signo fabula nota subest.
Præbuit vt taurus Tyria sua terga puella
Iupiter, & falsa cornua fronte tulit:
Illa iubam dextra, laua retinebat amictum,
Et timor ipse noui causa decoris erat.
Aura sinus implet, flauos mouet aura capillos.
Sidoni sic fueras conspicienda Ioui,
Sæpe puellares subduxit ab aquore plantas,
Et metuit tactus a salientis aquæ.
Sæpe Deus prudens tergum demittit in vndas,
Hæc at vt collo fortius illa suo.
Littoribus tactus stabat sine cornibus vllis
Iupiter, inque Deum de boue versus erat.
Taurum inis Calum: te Sidoni Iupiter implet:
Parsque tuum terra tertia nomen habet.*

Occasio certè fabulæ secundum Mythologos hæc est, quòd Cretæ Rex Iupiter raptam Europam in Sidonio littore, nauis cui Tauri nomen erat, in Cretam Regnum suum abduxerit. est enim non minus familiare nauibus quàm domibus sua tribuere nomina, præsertim apud maritimos. Quod ad magnitudinem eius, habet tota hæc pars in longitudine, quæ computatur à maritimis Lusitaniæ, vt potè ab Vlissibona Constantinopolim ad extrema vsque Græciæ, milliaria Germanica circèrer sexcenta, ac totidem ferè in latitudine, vbi est latissima, puta ab insula Sicilia in Schrickinniam vsque extrema regionum Septentrionalium.

